

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι

δρ 8

Εν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Λρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Παρατηρήθη

ὅτι ἡ προσοχὴ ὅλων ἐστράφη εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἀλβανίαν κτλ.

Τὰ ἐκτυλισσόμενα εἰς τὰς χώρας ταύτας, μεγαλοποιούμενα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶτε ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον, εἶτε ὑπὸ τοῦ ξένου ἢ παρ' ἡμῖν τύπου, εἶτε ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, κινεῖσι τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν φροντίδα ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ζήτημα. εὐλογον εἶνε τοῦτο. Μακεδονία, Ἀλβανία εἰσὶ χώραι ἐπὶ τῶν ὁποίων βασιζόνται ὅψιστα ἑλληνικὰ συμφέροντα, εἰσὶν αἱ χεῖρες τοῦ ἑλληνικοῦ κορμοῦ ἢ ἂν θέλετε αἱ πτέρυγες τοῦ ἑλληνικοῦ αἵματος. Ἄν τὰς πτέρυγας ἢ τὰς χεῖρας ταύτας ἀποκόψῃ ἀνωτέρα τις δύναμις ἢ σὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καταστρέφεται. Οἱ ὅπαδοι τοῦ Τατάρτισα καὶ ἄλλοι βούλγαροι συνωμοταὶ σταθερῶς ἐργάζονται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ. Τὰ ὅρη τῆς Μακεδονίας, αἱ φάραγγες, αἱ κοιλάδες γέμουσι συνωμοτῶν ὧν ὁπλίστη ἢ χεὶρ ἵνα ἀποκόψῃ τὴν κεφαλὴν ἑλληνος Μητροπολίτου, ἱατροῦ ἢ προῦχοντος ὅστις οὐδὲν κακὸν ἔπρεξε μὲν κατὰ τῶν βουλγάρων καὶ τῶν βουλγαρικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ ἐργάζεται σθεναρῶς ὑπὲρ τῆς προκοπῆς τῶν ὁμογενῶν καὶ ὁμογενῶν του ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ σχολείων. Αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον ἑγκλημα ἐκείνων οὗς προσέγραψε τὸ κομηγᾶτων τῶν πεπολιτισμένων! βουλγάρων πατριωτῶν. Τὸ ἔργον αὐτῶν ἐπιστεύθη ὅτι ἀνεστάλη ἕνεκα τῆς συστηματικῆς καταδιώξεως ἐκ μέρους τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Θὰ νηχόμεθα νὰ ἐπαληθεύσῃ ἡ ἐλπίς αὕτη. Ἐφ' ὅσον ὁμως βλέπομεν ἐξερχόμενους διὰ Σουλτανικῆς χάριτος ἐκ τῶν φυλακῶν τοὺς ἐπικινδυνωδεστέρους τῶν συνωμοτῶν καὶ ἐγκαθισταμένους εἰς τὸ κέντρον τῆς Μακεδονίας μετὰ δυσπιστίας ἀποδεχόμεθα πᾶσαν περὶ μελλούσης ἐλπίδος καὶ πορείας πρόρρησιν. Οὕτως ἀπορροφᾶται, ὡς εἴπομεν, ἅπανα ἡ προσοχὴ περὶ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν. Περὶ τῆς Ἡπείρου οὐδεὶς οὐδέποτε γίνεταί λόγος. Ἄν ποτε στραφῇ καὶ περὶ αὐτῆς ἐν παρόδῳ ὁ λόγος θὰ ἀκούσῃ τις: «Ἡ Ἡπειρος; Αὕτη εἶνε δική μας!! Τί ἐννοοῦσιν οἱ ταῦτα λέγοντες εὐκόλως δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν: Ὅτι δηλ. οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἔχουσι τοιαῦτα αἰσθήματα ὥστε δὲν εἶνε δυνατόν οὐδεμίαν ξένην ἐπίδρασιν νὰ τὰ ἐκριώσῃ.

Ἰσως ἐννοοῦσι καὶ ὅτι ἐκεῖ δὲν γίνονται καταπίσεις ὅτι ὁ λαὸς δὲν ὑποφέρει ὡς εἰς ἄλλα διαμερίσματα τῆς Τουρκίας. Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶνε ποτὶς ἀληθές. Τοῦναντίον μάλιστα ἐκεῖ τελοῦνται τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα θηριωδία καὶ ἀγριότητες ὥστε οἱ βουλγαροσυνωμοταὶ δύνανται νὰ ἡυθριάσωσιν ἀπέναντι τῶν ἐν κρυπτῷ ἐργαζομένων συναδέλφων των.

Ἀρκεῖ ἡ μεταξὺ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἕρις ἵνα δώσῃ εἰκόνα τῶν συμβαινόντων. Ἀφ' ἐνός ἰ-

σταται εἰς λειτουργὸς τοῦρκος θέλων ὁπωσδήποτε νὰ παρουσιάσῃ εὐπρόσωπον τουρκικὴν διοίκησιν, νὰ ἀκούσῃ τέλος καὶ τοῦ ἀτυχοῦς ραγιά τοῦ παράπονον, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ δικαίον αὐτοῦ καὶ τὸν προστατεύσῃ κατὰ τῆς αὐθαρεσίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς. Ἐξ ἄλλου ἀντιπρατάσσεται ὁ τύπος τῶν πλῃκίων τουρκικῶν χρόνον, ὁ τύπος τῆς βίας, τῆς ἀρπαγῆς, τῆς καταπίσεως, τοῦ πλιάτσικου, ὁ τύπος τοῦ λειτουργοῦ ὅστις φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἰσότης μεταξὺ χριστιανοῦ καὶ ἀγᾶ, ὅτι ὁ ραγιάς ὀφείλει νὰ ὑποκύπτῃ καὶ ὡς προορισμὸν ἔχει νὰ καταπιεσθῇ καὶ ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ κυριάρχου. Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων κατανοεῖται ὁποῖα κατὰστασις ἐπικρατεῖ ἐν Ἡπείρῳ. Ἄλλως τε ὅσα κατ' ἐβδομάδα ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ἀνευ ὑπερβολῶν ἀναγράφονται ἀπὸ τὰς στήλας ταύτας εἶνε ἀρκετὰ νὰ πείσωσι πάντας ὅτι τὰ ἐν Ἡπείρῳ ποτὶς δὲν εἶνε ρόδινα. Ὅσημέραι δὲ ἡ τοιαύτη κατὰστασις χειροτερεῖ καὶ ἡ τύχη τῶν κατοίκων περιέρχεται εἰς κρίσιμον σημείον. Ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως πλήρης ἀδιαφορία ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων συστηματικὴ καταπίσις καὶ συμπεριφορὰ τοιαύτη, ἡ ὁποία εἰς ἀπόγνωσιν μόνον φέρεται.

ΔΥΝΑΜΙΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Τὸ Ἅγιον Ὅρος.—Πόλεμος Ρώτων καὶ Ἑλλήνων.—Διαρκὴς ἀγὼν.—Τίνες ὑπερέχουν ἐν Θράκῃ.—Τὰ Σχολεῖα καὶ ὁ κληρὸς.—Τὸ συμπέραςμα.—Διατήρησις τοῦ καθεστώτος.—Ἐγγρήγορσις ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρόεδρος τῆς ἐταίρειας «Ἑλληνισμός» κ. Ν. Καζάκης ἐπανακάμπτων ἐξ εὐρώπης ἐπισκέφθη τὴν Μακεδονίαν εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος. Τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ συναψίσε εἰς συντάκτην τῆς «Ἐστίας». Ἐξ αὐτῶν ἀποσπῶμεν τινὰς ἐχούσας ὡς ἐξῆς:

Ἰδιαιτέρως ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Καζάκης εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος ἐπειδὴ ἤκουεν ἄλλοτε μὲν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιρροὴ ἐξέλιπεν ἐντελῶς καὶ ἄλλοτε, ὅτι οὐδεὶς φῶδος ὑπάρχει ἐκ τῆς Σλαβικῆς ἐπιδρομῆς.

—Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐξηκολούθησε λέγων ὁ κ. Πρύτανις παρέμεινα εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος προσπαθὼν νὰ μελετήσω ὅσον τὸ δυνατόν λεπτομερέστερον τὴν ἐκεῖ κατὰστασιν καὶ ν' ἀντιληφθῇ ὁποῖους κινδύνους διατρέχουν οἱ Ἑλληνικαὶ Μοναί. Καί, ὅπως σὰς εἶπον προηδὲς, ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν εἶνε τὰ πράγματα τόσον δυσάρεστα, ὅσον προσπαθοῦν τινες νὰ τὰ παραστήσωσιν, ἀλλ' οὔτε καὶ πρέπει νὰ ἀναπαυώμεθα ἐπὶ ρόδων.

Μίαν σκῆτην ἔχουν οἱ Βούλγαροι, μίαν οἱ Σέρβοι καὶ ἐκ τῶν Μονῶν αἱ ἡμίσεις καὶ πλεον ἀνήκουν εἰς ἡμᾶς αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς τοὺς Ρώσους. Ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ πληθυσμοῦ δὲν ὑπερτεροῦν οἱ Σλαῦοι τοὺς Ἑλληνας παρ' ὅλας τὰς προσπάθειάς των. Βλέπετε λοιπόν, ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ παντοδυναμία δὲν ἔχει ἐπεκαθῆ ἐκεῖ, ἀφοῦ μάλιστα καὶ τινὰ μοναστήρια Βουλγαρικὰ περιῆλθον ἀπὸ πολλοῦ εἰς τοὺς ἡμετέρους.

Ὅτι ἰδιαιτέρως μοῦ ἐκίνησε τὴν προσοχὴν εἶνε ὁ βίος, ὃν διάγουσιν οἱ Ρῶσοι μοναχοί. Δὲν εἶδα οὐδεμίαν ἢ διὰ νὰ εἶμαι ἀκριβὲς πο-

λὺ σπουδαίαν διαφορὰν μεταξὺ κοσμικοῦ καὶ καλογηρικοῦ βίου τῶν Ρώσων.

Αἱ μοναὶ των ἔχουν στολισθῇ μεγαλοπρεπέστατα καὶ ὁ εἰσερχόμενος εἰς αὐτὰς ἀμφιβάλλει ἐὰν εὐρίσκειται εἰς Ἀνάκτορα ἢ εἰς μοναστήρια.

Ἀφθονος ὁ χρυσὸς εἰς κοσμήματα ἔχει χυθῇ πανταχοῦ καὶ καταπλήσσεται τις βλέπων τὴν σωρείαν τῶν πολυτίμων δώρων, ἅτινα οἱ Ρῶσοι ἀποστέλλουν εἰς τοὺς καλογήρους των.

Καὶ ἡ δίκαιά των δὲν εἶνε καθόλου καλογηρικὴ. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἰδικούς μας μοναχοὺς, οἵτινες ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς τροφῆς δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι βασανίζουσι τὸ στόμα, οἱ Ρῶσοι τρώγουν πάντοτε κάλλιστα καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ ὑποστῶσιν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην στέρησιν.

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ρώσος πρόξενος ἐπισκέπτεται συχνότατα τοὺς Ρώσους μοναχοὺς καὶ ἡ ἀφίξις του γίνεται πάντοτε ἀφορμὴ ἐπιδείξεων. Ἐπιδαψιλεύουν εἰς αὐτὸν ἀπείρους περιποιήσεις, συνεννοοῦνται μαζὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἀναφαινομένων ἐκάστοτε ζητημάτων καὶ ἐνίοτε ἀμφιβάλλει κανεὶς, ἐὰν ἐκεῖ εἶνε Ρωσικὸν διπλωματικὸν Πρακτορεῖον ἢ καλογηρικὴ συγκέντρωσις.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς Ρώσους καλλογήρους, οἱ ἰδικοὶ μας διέρχονται βίον ἀληθῶς μοναχικόν. Πολὺ ἀμφιβάλλω ἐὰν δύναται νὰ ζήσῃ ἐκεῖ τις ἐξ ἡμῶν τρώγων ἐν τοῖς κοινοβίοις μέλανα ζωμὸν καὶ μὴ ὀσφραϊνόμενος καὶ οὐδέποτε τὸ κρέας.

Οἱ μοναχοὶ μας διακρίνονται διὰ τὸ ταμειυτικὸν πνεῦμα των καὶ μετὰ καταπλήξεως ἤκουσα, ὅτι ὁ ἡγούμενος μιᾶς τῶν μονῶν ἐκ Τριπόλεως καταγόμενος καὶ ὑπὲρ γῆρας ἤδη κατόρθωσε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡγουμένης του ν' ἀπαλλάξῃ τὴν Μονὴν του μεγάλου χρέους, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ εἶχε.

Παρ' ὅλην τὴν ἀντίθεσιν τοῦ βίου, ὃν διάγουν, εἶνε πάντοτε ἀκαταίτητοι, ἡ ζωρότης δὲ τῶν Πελοποννησίων δὲν ἐξαφανίζεται ἐκεῖ καὶ ἀφοῦ τὴν καλύψῃ τὸ καλογηρικὸν ἔνδυμα.

Τὴν σημαίαν τῆς Ὁρθοδοξίας κρατοῦσι πάντοτε ὑψηλὰ οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ καὶ ἀγωνίζονται νὰ ματαιώσωσιν τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ρώσων.

Εἶνε πολλὰ τὰ σχέδια, ἅτινα ἔχουν οἱ Ρῶσοι καὶ παντοιοτρόπως προσπαθοῦν νὰ τὰ πραγματοποιήσωσιν.

Ζητοῦν ἐπὶ παραδείγματι μίαν σκῆτην καὶ ἀντὶ νὰ σταλῶσιν εἰς αὐτὴν οἱ ὀρισμένοι καλόγηροι—δὲν ἐνθυμοῦμαι τὸν ἀριθμὸν των—ἀπιστέλλεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁλόκληρον στράτευμα μοναχῶν. Οἱ μοναχοὶ μας φωνάζουν, διαμαρτύρονται καὶ ἐπικαλοῦνται τοὺς κανονισμοὺς διὰ νὰ καταδείξωσιν τὸ παράνομον τῆς ἐπιδρομῆς. Πολλάκις ἀπειλοῦν νὰ ἐκδιώξωσι τοὺς εἰσβαλόντας ξένους καὶ αἱ προσπάθειαι των συνήθως δὲν ἀποβαίνουν ἀνεὶς ἀποτελέσματος.

Ἰδοὺ λοιπόν ποῖος εἶνε ὁ μεγαλείτερος κίνδυνος, ὃν διατρέχομεν εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ τοῦ πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν μας.

Οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ ἐνισχυόμενοι κατὰ λήλως πρέπει νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς τοὺς Ρώσους οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην τῶν κανονισμῶν ὑπερβάσιν. Δι' οἰωνοῦ ποτε μέγων εἶνε ἀνάγκη νὰ περιστέλωσι τὰς ὁρέξεις των καὶ κυρίως

— Ἐν Πάτραις συνέβησαν εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς συνεδριάσεως τῶν Σταθούκων, Τραπεζοκλήτων πρωτοκόβου τοῦ Συνεδρίου, Ἀγορεύοντες ἡ Αἰθαίδης Δελφινίαννη· περὶ τῶν ἀποκλεισθέντων μετῴκων, παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ προέδρου νὰ διακούσῃ, ἕνεκα τῆς προεκτακτικῆς ὥρας, τὴν ἑλπίαν τῶν. Ὁ ἀγορεύων ὡς καὶ πέμπετο νὰ ἐξακουσθῇ, ἐδοκίμασεν ὅμως οὕτω διακρινόμενος θύραθεν, ἄλλων ἐκ τῶν μὴ λῶν κραυγάζοντων, νὰ ἀναβλήθῃ ἡ συνεδρίασις ἄλλαν δὲ στεντορείως φωνάζοντων διαρκῶς ὅτι Συμπλοχὴ ἐπλήθυν, ἐν δὲ τῶν μελῶν ἀνέσπεσε καὶ μάχαιραν ἡ Ἐπικληρούμενη οὐχὶ τῶν ἄλλων τότε ἀκροατικῶν καὶ ἐλπίδων ἐσπεύοντες ἡ ἀντιπύριον. Βαρυτέρων ἡ χύσις ἡ φωνὴ καὶ πρὸς ἐλλογιὰν πρὸς τὸν διαρκῶς ἀνέσπερον. Ἐβήσαντες ἐν ἔτει 3753 πρῶτοι δὲ ἀντιπροσώπων δὲ 156. Ἐκ τῶν ὑποψηφίων δὲ λέρησαν : πρῶτος δὲ κ. Μερλόπουλος μετὰ 2210, ἀντιπρῶτος Κοινὸς μετὰ 2210, γαμματοῖς δὲ οἱ κ. κ. Μ. Σαῖος μετὰ 2529 καὶ Φωτόπουλος ὡς 2325.

μὲ κορυητάτα καὶ ἄλλα ἀνόητα ἐπινοήματα

Κατά τὴν 31 Αὐγούστου 1902.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ἐπανήλθεν ἐξ Εὐρώπης μετὰ τῆς κυρίας του
ὁ κ. Λέων Μελάς.

— Ἐξεδόθη εἰς ἰδιαιτέρον φυλλάδιον «λογοδοσία
τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1901 ὑπὸ τοῦ διοικη-
τικοῦ συμβουλίου τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς ἀδελφότητος
τοῦ χωρίου Κάτω Ραβενίων. Ἐκ ταύτης προκύπτει
ὅτι κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡγοράσθησαν ἐκ τῶν εἰσπρα-
ξέων τῶν μελῶν δύο λαχειοφόροι τῆς Ἐθνικῆς Τρα-
πέζης καὶ ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ ταμεῖον εἰς μετρητὰ
ποσὸν εἰς δρ. 194.80. Αἱ δὲ δαπάναι ἐν συνόλῳ ἀ-
νῆλθον εἰς δρ. 163.60.

— Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς φιλεκαπαιδευ-
τικῆς ἀδελφότητος Ζαροβίνης ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ
κ. Β. Κολιόπουλος, ταμίας ὁ κ. Β. Ματρακίδης,
γραμματεὺς ὁ κ. Π. Ξάνος καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Μ.
Ματρακίδης, Ἰω. Χαλιάσος, Χαρ. Παπακώστας, Π.
Κότσης, Κ. Ἀθανασιάδης. Συγχρόνως ἐξετυπώθη καὶ
ἡ λογοδοσία τοῦ λήξαντος ἔτους ἐξ ἧς ἐμφαίνεται ὅτι
τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς ἀδελφότητος τοῦ ἔ-
τους 1900 καὶ 1901 ἀνέρχεται εἰς δρ. 3371 δι' ὧν
ἡγοράσθησαν 4 λαχειοφόροι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς
πρὸς δρ. 670 ἑκάστη. Τὸ δὲ περισσῶσαν ποσὸν εἰς
δρ. 691 θέλει διατεθῇ ὡς ὁ κανονισμὸς ὁρίζει. Ὁ
μολογούμενος τὰ ἀποτελέσματα τῆς βραχυχρόνιου
λειτουργίας τοῦ σωματείου οὗτου εἶνε πολὺ εὐάρε-
στα διὸ προθύμως ἐπαινοῦμεν τὸν ζῆλον τοῦτε διοι-
κητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν συντρεφάντων μελῶν
πρὸς πρόδον τοῦ καλοῦ τούτου σωματείου οὗτινος ὁ
σχοπὸς εἶνε ὑψηλός.

— Μετὰ χαρὰς ἐμάθομεν ὅτι ἐν Μετσόβῳ τῆς
Ἡπείρου ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ
γάμοι τοῦ ἐνταῦθα δερματεμπορίου καὶ ἀγαπητοῦ συμ-
πατριώτου καὶ φίλου Δημητρίου Πέλλη μετὰ τῆς
χαριτοδύτου δεσποινίδος Εὐδοκίας Πεπέρη· εἰς τὸ εὖ-
ἀρμοστον ζεῦγος εὐχόμεθα βίον ἀνέμελον καὶ εὐτυχῆ.
Δ. Κ. Κ. Σ.

— Ὁ ἰατρός Χρήστος Ἀλ. Κόντης, ἐπὶ διετίαν
ἀσχοληθεὶς ἐν Παρίσις περὶ τὴν Παιδιατρικὴν Μαι-
ευτικὴν καὶ Γυναικολογίαν, ἔγκατασταθεὶς δὲ ὁριστι-
κῶς ἐν Λαμῖᾳ, ἐφαρμοζεὶ τὰς νεώτατας θεραπευτικὰς
μέθόδους, (ἡλεκτρισμὸς κ.λ.κ.) Δέχεται ἐπισκέψεις
κατ' οἶκον 1—3 μ. μ. καθ' ἑκάστην. τοὺς ἀπόρους
δωρεάν Πέμπτην καὶ Σάββατον 3—5 μ. μ. Ἐν Λα-
μῖᾳ οὐδὲ Ὑψηλάντου. «Παρά τὴν Εὐαγγελίστραν».

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΚΡΕΣΤΟΥΝΙΤΣΗΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Καλοῦνται τὰ μέλη αὐτῆς εἰς Γεν. Συνέλευ-
σιν αὐρίον Σάββατον καὶ ὥραν 3ην μ. μ. ἐν τῷ
καταστήματι τοῦ κ. Ἰω. Πασχίδου, ἵνα ἀκού-
σῃ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου λή-
γοντος ἔτους 1901—1902 καὶ ἐκλέξῃ τὴν
ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Σ(β)ρίου 1902

Ὁ πρόεδρος

Ἰωάν. Παπαδόπουλος

Ὁ γραμματεὺς

Ἀριστ. Πασχίδης

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἡ ὁ Ἑλλήν. Βασιλεὺς.

Τέλεις ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος ὡς τε ἐρχόμε-
νός τις εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ χάσῃ οὔτε εἰ-
τὸν Πειρᾶ, ἢ εἰς τὸς Πάτρεις, ἢ τὴν Κέρκυραν
ἢ τὸς Ἀθήνας ἢ ὅπου ᾔησθε τῆς Ἑλλάδος
ἀλλὰ νὰ γνωρίζῃ αὐτὴν ἱστορικῶς, τοπογραφι-
κῶς, γεωγραφικῶς, μὲ τὰ μουσεῖα τῆς, τὰ ἀρ-
χαῖα καὶ νέαι κτίριά της, τὰς τιμὰς τῶν ξενοδο-
χείων, σιδηροδρόμων, ἀμαξῶν κλπ., τὰ πάντα
ἐν ἐνὶ λόγῳ.

Τιμᾶται χρυτὸλέτος 5 δριχμῶν διὰ τὴν
ἐσωτερικὴν καὶ 5 φράγκων διὰ τὸ ἐξωτερικόν
καὶ ἀποστέλλεται παρ' ἡμῶν ἀσφαλῶς καὶ ἐπι-
συστάσει, μόνον λάβωμεν τὸ ἀντίτιμον.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ «Ο ΛΥΚΑΒΗΤΟΣ»
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Κ. ΠΡΟΧΩΡΗ (Ἡπειρώτου)
Πλατεῖα Κολωνακίου

Τὸ νέον τοῦτο Καφενεῖον, πρώην Χρήστου Μαρα-
βελᾶκη, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου, δραστηρίου
καὶ ἀγαπητοῦ τοῖς πᾶσι κ. Νικ. Προχώρη, Ἡπει-
ρώτου, ἀνακινιζόμενον τελείως καὶ πλουτισθὲν διὰ
διύλιστρίου τοῦ ἐφευρέτου κ. Ν. Δισουρᾶ, ἐγκρι-
θέντος ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, κατό-
πιν ἐξετάσεως τοῦ ἱατροῦ κ. Χρηστίδου, διακρίνει ἡ
ἀμειψία καὶ τελεία καθαριότης, ἡ εὐγενὴς συμπε-
ριφορὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καὶ ἡ ἄκρα περιποίησις.
Ὁ νέος διευθυντὴς τοῦ τὸ πρῶτον κινερούμενος εἰς
τὸν ἐμπορικὸν κόσμον θέλει καταβάλλει πᾶσαν δυνα-
τὴν προσπάθειαν καὶ δὲν θέλει φεισθῇ οὔτε κόπων
οὔτε χρημάτων ὅπως ἀναδείξῃ τὸ καφενεῖόν του εὐ-
πρεπέστερον παντὸς ἄλλου ἐν τῇ περιφερείᾳ του καὶ
καταστήσῃ οὕτω τοῦτο τὸ Κέντρον τῶν Κολωνακί-
ων, καὶ ἐλπίζει διὰ μόνων τῶν ἐφοδίων τούτων νὰ
εὐχαριστήσῃ τὴν εὐγενὴ καὶ ἐκλεκτὴν πελατεῖάν του
καὶ ὅτι οὕτω καὶ μόνον θέλει τύχει τῆς ὑποστηρίξεως
ταύτης τε καὶ τῶν ἀγαπητῶν του πατριωτῶν.

εἰς μεταλλικόν. (Κεντ. Κ)τος δρ. 1,723 937 01
(Υπ)των » 184,530 44

Τραπεζικὰ γραμμ. Ἰονικῆς Τραπεζῆς
κερματικὰ » διδραχμα καὶ μονοδραχμα

Ἐξωτ. λογαριασμοί. Ἀντίτ. μεταλλικὸν εἰς τὸ ἐξωτερικόν
(Πρὸς ἐκδοθέντος Εὐθ. Δαν. εἰς χρ. Ἑλ. Σιγ. 4 ο) τοῦ 1902

Δαν. πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβερ. ἐπ' ἀναγκ. κυκλ. τραπεζ. γραμματίων...
» » » » διδράχμων καὶ μονοδράχμων

Ὁμολ. Ἐθνικῶν δανείων (Εἰς χρ. δρ. 25,324 566.—
(τρ. γραμμ. » 32 746 400.— »

Προεξοφλήσεις. (Κεντ. Κ)τος δρ. 8 647,659.14
(Υπ)των » 14 327 705 96»

Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων (Κεντ. Κ)τος δρ. 665,360 50
(Υπ)των » 1 734 713.07»

Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)τμοὶ ἐπ' (Κεντ. Κ)τος δρ. 10,187 016 46
ἐνεχυρῶ χρηματογραφῶν.. (Υπ)των » 1,198,939.09»

Δάνεια ἐπ' ἐνεχυρῶ ἐμπορευμάτων
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ (Κεντ. Κ)τος δρ. 19,867,208.21
ἐπὶ ὑπεθήκῃ (Υπ)των » 28 692,173.57

Δάνεια ἐν Ἀρτῇ ἐπ' ἐγγυήσει τοῦ Κράτους » 821,740 12»

Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα
Χορηγήσεις εἰς γεωργικὴν μα- (Κεντ. Κ)τος δρ. 1,150,981.—
τίαν (Υπ)των » 11 279 817.10»

Καθυστ. χορηγήσεων εἰς γεωργο- (Κεντ. Κ)τος δρ. 31,749.25
κτηματίας. (Υπ)των » 2,477,112.31

Καθυστ. ἐκ γραμμ. Πρ. Τραπεζ. Ἡπειροθεσσαλίας » 1,374 271.30»

Μετοχαὶ εἰς ἐγγυήσεις Ἐταιρίας
Συμμετοχὴ εἰς Τραπεζὴν Κρήτης.
Λαχειοφόροι ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζ. τῆς Ἑλλ. εἰς τραπεζ. γραμμ. τία»

Τ κ μερίδια ἐν γένει
Καταστήμ. Τραπεζ. καὶ κτήματι ἐξ ἀνογκ. ἐκποιήσεων.
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαιεῖς. (Κεντ. Κ)τος δρ. 333 418.49
(Υπ)των » 2,129,625 26»

Ἐξόδα ἐγκταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζ. γραμμ. τ.)»
Λογαριασμοὶ ἐξαγ. συμμετοχῆς Κυβερ. εἰς κέρδη ἐκ τραπεζ. γραμμ.
Ἐξαγορὴ προνομίου Προνομιοῦχου Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας.

Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπεζ. γραμμ. τία.
Διάφορα. 219 494 95

Δρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον 20,000,000.—
Ἀποθεματικὸν τακτικὸν καὶ ἐκτακτὸν . . . δρ. 11,500,000.—

» εἰς ἀποσβέσεις ἀπαιτήσεων ἐπισφαιλῶν
Πρ. Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας. 2 000 000.—»

Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ :
I. διὰ λ)τμόν τῆς Κυβερ. ἡσως δρ. 70,778,588.47

II. » » Τραπεζῆς :
α) τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς δρ. 56,972,857.70
β) » Πρ. τῆς Ἡπειροθ. » 624 015.—57,596,872.70»

Κερματικὰ γραμμάτια διδραχμα καὶ μονοδραχμα :
I. παρασκευῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. δρ. 9,390,000.—

II. » Προνομ. Τραπεζῆς Ἡπειροθ. » 4,110 000.—»

Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικόν.
Καταθέσεις ἄνευ τόκου (Κεντ. Κ)τος δρ. 15,000 823.19
(Υπ)των » 6 464,257 68»

Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι. (Κεντ. Κ)τος δρ. 239,929.22
(Υπ)των » 949,496 49»

Μερίσματα πληρωτέα.
Καταθ. Δημοσ. διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ νόμον.
Διεθ. Οἰκ. Ἐπιτροπὴ (λ)τμος (Εἰς χρυσ. δρ. 111,126.03

ἐκ δημ. ὑπεγγ. προσ. (» τραπεζ. » 3,954,007.65»

Υπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν.
» » » » τραπεζικὰ γραμμάτια.
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν.
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Ἐτοκαὶ καταθέσεις Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασκευὴν Σ.δ. Π. Δ. Σ.
» » » » τραπεζ. γραμμ. » » » » »

Καταθέσεις ἐντοκοι.
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς
Υπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς

Καταθέσεις Ταμειουτρίου... (Κεντ. Κ)τος δρ. 2,273,341.42
(Υπ)των » 621,110.39»

Διάφοροι λογαριασμοί.
Διάφορα. 2,034,710 91

Δρ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1902.

Ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Δ. Α. Καρατζᾶς